

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **P.**, bývajúcemu v N., o **vymoženie 304,72 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 Er 183/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. januára 2013 sp. zn. 20 CoE 268/2012 takto

r o z h o d o l:

- I. Odvolacie konanie **z a s t a v u j e.**
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**
- III. Dovolanie **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 304,72 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S. a.s. z 5. 1. 2007 sp. zn. X. (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením z 9. júla 2012 č. k. 6 Er 183/2007-19 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z neplatnej rozhodcovskej doložky.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa

§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 41/2003; 6 Cdo 73/2013; 6 ECdo 3/2013, 6 Co 41/2013; 6 ECdo 171/2013, 6 CoE 53/2013; 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013; 6 ECdo 268/2013, 6 CoE 116/2013; 6 ECdo 269/2013, 6 CoE 117/2013; 6 ECdo 278/2013, 6 CoE 133/2013; 6 ECdo 283/2013, 6 CoE 19/2013; 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013; 2 ECdo 262/2014; 4 ECdo 173/2014, 4 CoE 75/2014, 3 ECdo 45/2013, 3 Co 43/2013; 4 ECdo 174/2014, 4 CoE 75/2014; 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013; 8 ECdo 179/2014; 8 ECdo 152/2014, 8 CoE 85/2014; 8 ECdo 190/2014, 8 CoE 108/2014; 8 ECdo 205/2014, 8 CoE 119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s odvolacím a dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2015

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Pudmarčíková

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu